

[Valdemar Sørensen.]

Ingen skal fortælle mig, at under Omstændigheder, hvor den danske Stat vil komme til at udrede Millioner i fremtidige Udgifter, som man ikke har Dækning for, til alle mulige andre Formaal, skulde det være ødelæggende for os at lade et Beløb, som vel ikke engang bliver det Beløb, den højtærede Landbrugsminister nævner her, gaa paa Fremtidens Regning. Noget saadant erklærer jeg mig helt ude af Stand til at forstaa, og det vil Flertallet af Befolkningen være ude af Stand til. Jeg tror nemlig, at vigtigere end meget andet bliver det for os i den Vinter, der kommer, og maaske længere frem at føre Befolkningen ernæringsmæssigt saa uskadt gennem denne Periode, som det vel er muligt.

Og jeg kan slet ikke tiltræde den højtærede Landbrugsministers Betragtning, at det her kun drejer sig om en Merudgift for hver paa en 10—12 Kr. om Aaret. Det er slet ikke Tilfældet. Dette er den rene Rugbrødsprisforhøjelse, men saa er der alle de øvrige Ting, som bringes til at stige, alle de øvrige Kornprodukter, som bruges i en Husholdning; jeg vil først nævne det finere Brød, som vi gør os al mulig Anstrengelse for at gøre saa dyrt som muligt, samtidig med at vi taler om, at Rugbrødsprisen er for høj, men dernæst er der hele Spørgsmaalet om Melet og Grynene af alle de forskellige Slags. Den Ordning, vi laver her, gaar i enhver Skuffe i Husmoderens Køkken. Man kan slet ikke regne med de Tal, der bliver stillet ud her, som Merudgiften paa et almindeligt Husholdningsbudget, for den bliver langt højere.

Nu kan den højtærede Landbrugsminister naturligvis nok sige, at det er hysterisk at tale om den Slags. Jeg har hørt dette Udtryk før; jeg har hørt dette Udtryk, hver Gang noget er en ubehageligt, men det berettiger mig jo ikke til at lade være at fremsætte de Bemærkninger, jeg har fremsat, og til syvende og sidst skal jeg sige til den højtærede Landbrugsminister, at hvad enten det, jeg har sagt, er Udtryk for Hysteri eller ikke, er det Udtryk for Opfattelsen hos Flertallet i denne Befolkning, og den Uenighed, vi her staar i, er ikke en Uenighed mellem mig og den højtærede Landbrugsminister, men en Uenighed mellem Flertallet i den danske Befolkning og Ministeren.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen nu sidst sagde. Det paavirker mig unægtelig ganske ejendommeligt at høre den højtærede Landbrugsminister sige, at det er Hysteri at snakke om, at en Stigning paa Rugbrødet paa 12 Kr. pr. Person er noget saa forfærdeligt. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Landbrugsminister var henne i 1924, da i hvert Fald de daværende Oppositionspartier førte en hel Vagkampagne paa, at der var paalagt en Svesketold, som indbragte 3 Mill. Kr. om Aaret. Dette her betyder efter Ministerens Opgørelse en Stigning paa 50 Mill. Kr. om Aaret for Rugbrødet. Naar nogen af os dengang tillod os spagfærdigt at sige, at det gik vel nok endda, man kunde jo spise noget andet, saa var det os, der var de grusomme Fordyrere. Naar Ministeren begynder paa at bruge den Slags Argumenter mod os, maa han finde sig i, at vi slaar igen.

Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen sagde, at dette her er kun en af Tingene. Det er netop det daglige Brød i alle dets Forgøringer, der bliver fordyret, og efterhaanden er det umuligt for noget Menneske at undslippe Fordyrelsen. Jeg tænker paa, da jeg selv drev Landbrug og havde det meget daarligt, hvorledes jeg sendte 100 kg Hvede, da det kostede 12 Kr., til en Møller og fik 70 kg Hvedemel hjem uden at betale noget i Omkostninger, fordi han beholdt Kliddet; Følgen var, at jeg fik mit Hvedemel, og vi bagte selv Brødet til omkring 9 Øre Pundet, medens det ellers kostede 18 Øre. Med hele det Regereri, vi er kommet ind i, er den Udvej for en hel Del af Befolkningen, Smaahusmænd og andre, til at holde sig skadesløs blevet lukket.

Man tager uden videre for gode Varer en Prisstigning, ikke alene paa Kornet, men paa de andre Ting, en Prisstigning, som der ingen Bund er i. For der er ingen Bund i den. Jeg bryder mig ikke Spor om alle de Omkostninger, vi faar præsenteret, naar det ikke virkelig bevises, hvori de bestaar. Der er ikke Grund til at køre rundt flere Mil enten med Hest eller med Generatorbil eller Benzinbil fra den ene Husholdning til den anden; Folk kan hente deres Brød, saa den Omkostning kan man pille ud af Prisstigningen, og maaske adskillige andre.

Endelig ønsker jeg gerne at sige til den højtærede Minister, at hans Argumentation med Hensyn til Beskatningen er saa firkantet som overhovedet noget. Den højtærede Minister siger uden videre, at en